

CHILDREN'S CARE OEKRAÏNE

Nieuwsbrief

Mei 2017
Jaargang 5 nr.3

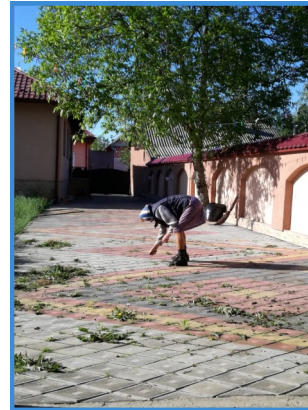
Hallo allemaal,

Afgelopen april was ik al weer vier jaar in Oekraïne; wat gaat de tijd toch snel! Ik kan me nog heel goed de laatste dagen in Nederland herinneren. Ik zag er tegen op om naar Oekraïne te gaan maar tegelijkertijd keek ik er ook naar uit. Hoe zou het zijn om mijn familie en vrienden te missen? En hoe zou het leven in Oekraïne zijn? Zou ik wel kunnen wennen? En nu, nu zit ik al weer vier jaar hier. Er is veel gebeurd en dat heeft me gemaakt tot wie ik nu ben. Soms kijk ik terug naar foto's van vier jaar geleden en dan denk ik wel eens: 'ik zou wel weer even willen zijn zoals toen' (misschien soms weer een beetje naïef zijn). Want naast duizenden mooie en fijne momenten, heb ik ook veel minder mooie en moeilijke momenten gehad. En alle deze dingen vormen me, geven mooie herinneringen om op terug te kijken maar geven soms ook krasjes in mijn hart van verdriet.

Ook de afgelopen maanden zijn er weer veel dingen gebeurd en daar wil ik jullie over vertellen.

Mijn nieuwe huis

Ruim een maand geleden ben ik opzoek gegaan naar een nieuw huis voor mezelf omdat mijn huisgenote hoopt te gaan trouwen in de zomer. Al gauw vond ik een mooi huis dicht bij het centrum en binnen drie weken was ik verhuisd! Dat ging allemaal wel erg snel en het was ook zeker wennen na bijna drie jaar te hebben samen gewoond met Anja. Maar na een maand kan ik zeggen dat ik gewend ben en nu geniet ik volop van mijn eigen plekje.

Mijn tuin is veel werk maar gelukkig hoef ik dit niet alleen te doen. Ik heb een buurvrouw van 77, echt zo'n lieve vrouw. Ze heeft in een middag mijn hele stoep onkruid vrij gemaakt, wat een power heeft die vrouw, om jaloers op te worden! Waar ik na 10 minuten al moe was en pijn in mijn rug kreeg liep zij 4,5 uur gebogen om mijn stoepje schoon te maken. Ik snap echt niet hoe ze dat volhoudt.

In het ziekenhuis

Op 27 april hebben we Koningsdag gevierd. De zaal van de kinderen was versierd met vlaggetjes en ballonnen en de kinderen waren in de Nederlandse kleuren gekleed.

In de pauze hebben we met alle zusters heerlijk genoten van een gezamenlijke maaltijd met Nederlandse en ook wat Oekraïense dingetje. De zusters en wij hebben volop genoten.

Jorien vindt het leuk om post uit Nederland te krijgen. De post kan nog gewoon naar haar oude adres:

Ukraine 90202
Zakarpatskaja oblast
Beregovo/Beregszasz
Arany Janos 124

Scroll naar beneden voor pagina 2

CHILDREN'S CARE OEKRAÏNE

Nieuwsbrief

Mei 2017
Jaargang 5 nr.3

Helaas heb ik afgelopen maand afscheid moeten nemen van mijn lieve kanjers Camier en Kira, zij zijn weer naar het kindertehuis gegaan. Nadat ze de laatste keer terugkwamen vanuit het kindertehuis, waar ze een soort rehabilitatie programma hadden gedaan, mochten ze eigenlijk naar huis. Naar Kira is nooit iemand komen kijken, laat staan dat iemand haar kwam halen. Camier is door zijn vader opgehaald maar binnen een week was hij weer terug. Ze wilden hem niet meer hebben omdat zijn nieuwe vrouw niet voor hem wilde zorgen. Nu zijn ze officieel afgestaan en zullen ze moeten wachten tot ze misschien geadopteerd worden. Ik snap nog altijd niet dat je zo makkelijk je kind afstaat en het niet komt ophalen. Twee jaar geleden heb ik al een keer eerder voor deze twee mooie kanjers mogen zorgen en ook de afgelopen zes maanden weer. Ik ben zo veel van ze gaan houden, ik mis ze enorm. Die aanstekelijke lachjes, de heerlijke bende die ze elke dag maakten, het knuffelen en zelfs het corrigeren als ze weer eens iets deden wat niet mocht. Ik zou ze zo graag zelf een thuis willen bieden en voor ze willen zorgen maar helaas mag en kan dat niet.

Gelukkig heb ik nog heel wat mooie momenten met ze mee mogen maken. Op 9 mei hebben we de 2de verjaardag van Camier gevierd. Ik weet nog goed dat ik hem twee jaar geleden voor het eerst mocht verzorgen toen hij nog een klein mannetje was. Ik heb iedere dag van hem genoten, van zijn aanstekelijke lach en het samen knuffelen. Hij ging vaak op onderzoek uit en had allemaal leuke ideeën. Elke dag weer zag ik hem veranderen en groeien. Zijn woedeaanvallen waren niet altijd makkelijk, maar gelukkig kwam hij daarna altijd weer lekker knuffelen. Hij begon steeds meer woordjes te zeggen, hij riep vaak het woord 'hond' in het Hongaars. Daarmee gaf hij aan dat hij naar buiten wilde, want buiten spelen vond hij heerlijk.

Ook Kira, bijna twee jaar, is enorm gegroeid. Langzaam maar zeker durfde ze steeds meer te ondernemen. Ze was bang voor nieuwe dingen, maar langzaam veranderde ze in een uitdagend meisje wat steeds meer ging uitproberen, juist die dingen die eigenlijk niet mochten. Ze werd een echt divatje, bijna alles moest gaan zoals mevrouw het wilde, anders ging ze gillen. Ook Kira begon al lekker te kletsen.

Op dit moment hebben we nog 7 kinderen in het ziekenhuis, van wie ik er voor één in het bijzonder zorg. Natuurlijk doen we de zorg met alle werkers samen, maar we hebben allemaal onze 'eigen' kinderen waar we net even wat extra aandacht aan geven.

Gyöngyi: een mooi meisje van drie maanden oud. Ze begint al lekker om zich heen te kijken en te lachen, maar ze slaapt ook nog veel. Haar moeder komt, in tegenstelling tot de andere ouders, wel vaak naar het ziekenhuis om haar mooie meisje te bekijken, ze is een hele trotse moeder. Deze moeder is zelf eigenlijk nog een kind en dit merk je aan haar gedrag. Als ze Gyöngyi even niet kan zien, is ze meteen verdrietig. Maar een foto van Gyöngyi maakt alles meteen weer goed en die gaat ze dan knuffelen en kusjes geven. Ik hoop zo, dat als Gyöngyi groot genoeg is, ze met haar moeder mee mag. Misschien is het niet goed wanneer een kind een kind groot brengt, maar ik weet zeker dat ze van haar houdt en dat is het belangrijkste.

De komende tijd hopen we verder te gaan met het opknappen van de grote kamer in het ziekenhuis. Dan maken we ook van die kamer een gezellige plek. Schilderen, schoonmaken en weer gezellig inrichten.

Via deze weg wil ik jullie bedanken voor de jaren financiële en geestelijke steun die ik van jullie mag ontvangen. Het is echt een zegen om al zo lang dit werk te kunnen doen. En ik hoop ook het komende jaar weer samen met jullie dit werk te mogen doen. Samen de liefde aan de kinderen geven, want dat is nog steeds zo hard nodig.

Bidden & Danken

Bidden:

Voor Kira en Camier in het kindertehuis en dat zij snel een thuis mogen krijgen waar ze geliefd zullen zijn.

Voor de plannen waar we de komende maanden mee bezig willen gaan.

Danken:

Voor mijn nieuwe huisje en dat ik me hier goed voel.

Voor de vier jaar die ik hier al mag werken en dat ik voldoende middelen heb om van te leven.

Voor fijne collega's om me heen.

jorienderuiter@hotmail.com
www.childrencareoekraïne.nl
IBAN – NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. Children's Care Oekraïne

Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).